

جهش‌های ژن کانکسین ۲۶ در مبتلایان به ناشنوایی در منطقه آذربایجان شرقی با استفاده از تکنیک SSCP/HA

معصومه ابهری: گروه زیست‌شناسی جانوری، دانشکده علوم طبیعی، دانشگاه تبریز

دکتر مرتضی جبارپور بنتیادی: گروه زیست‌شناسی جانوری، قطب علمی سیتوملکولی تنوع زیستی، دانشکده علوم طبیعی، دانشگاه تبریز، مرکز تحقیقات بیماریهای کبد و گوارش، دانشگاه علوم پزشکی تبریز؛ نویسنده رابط

E-mail: Jabbarpour@tabrizu.ac.ir

محسن اسماعیلی: گروه زیست‌شناسی جانوری، دانشکده علوم طبیعی، دانشگاه تبریز

دکتر علیرضا لطفی: گروه گوش و حلق و بینی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تبریز

دریافت: ۸۶/۷/۲۴، پذیرش: ۸۷/۱/۳۱

چکیده

زمینه و هدف: ناشنوایی یکی از شایعترین اختلالات حسی - عصبی است. تاکنون ۸۵ لوکوس ژنی برای ناشنوایی غیرستدرمی با انواع الگوهای وراثتی شناسایی شده است. یکی از این لوکوس‌ها، DFN1 است که در برگیرنده ژن کانکسین ۲۶ می‌باشد. جهش‌های این ژن، به تنهایی مسئول ۵۰ درصد ناشنوایی‌های غیرستدرمی با الگوی وراثتی اتوزوم مغلوب در جمعیت سفیدپوستان گزارش شده است. تاکنون، بیش از ۹۰ جهش متفاوت در جمعیت‌های مختلف در ژن کانکسین ۲۶ گزارش شده است. با توجه به اینکه در مبتلایان به ناشنوایی از منطقه آذربایجان شرقی بررسی کامل ژن کانکسین ۲۶ با استفاده از تکنیک بسیار حساس و در عین حال اقتصادی (Single Strand Conformation Polymorphism/Heteroduplex Analysis, SSCP/HA) صورت نمی‌فرماید، این بررسی ضرورت پیدا کرد.

روش بررسی: از ۱۰۰ فرد مبتلا به ناشنوایی با الگوی وراثتی اتوزوم مغلوب از منطقه آذربایجان شرقی افرادیکه در بررسی قبلی بصورت هموژیگوت دارای جهش ۳۵ delG بودند، کنار گذاشته شد. در بقیه مبتلایان (۸۵ مبتلای غیرخوشایاند) ژن کانکسین ۲۶ با استفاده از تکنیک SSCP/HA مورد بررسی قرار گرفت. لازم ذکر است استخراج DNA از بافت خونی و پس از اخذ رضایتمنده کنی از افراد بیمار یا خانواده آنها صورت گرفت.

یافته‌ها: از تعداد ۱۷۰ کروموزوم بررسی شده برای اگرون ۲ ژن کانکسین ۲۶ در مجموع ۱۴ الگوی متفاوت SSCP در ۶۲ کروموزم (۳۶٪ درصد) مشاهده گردید. در یک فرد ناشنا (۲ کروموزوم) این تفاوت در الگو بصورت هموژیگوت و در ۳۰ فرد ناشنا (۶۰ کروموزوم) این تفاوت بصورت هتروژیگوت بود.

نتیجه گیری: الگوی متفاوت باندی SSCP برای اگرون ۲ ژن کانکسین ۲۶ در مقایسه با افراد نرمال در ۳۶٪ از کروموزوم‌های مورد بررسی از خانواده‌های مبتلا از آذربایجان شرقی مشاهده شد که ضرورت بررسی این ژن را در قلم اول برای الگوهای مشخص شده نشان میدهد.

کلید واژه‌ها: ژن کانکسین ۲۶، تکنیک SSCP/HA، ناشنوایی غیرستدرمی اتوزومی مغلوب

مقدمه

یافته است (۲). ۵۰ درصد از این موارد ناشنوایی ناشی از اختلال ژنتیکی است. ۸۰ درصد از ناشنوایی‌های ارشی، غیرستدرمی است. در ناشنوایی غیرستدرمیک، تنها گوش داخلی متحمل آسیب گردیده و دیگر عوارض کلینیکی در این مبتلایان مشاهده نمی‌شود.

ناشنوایی یکی از شایعترین اختلالات حسی - عصبی ارشی در انسان است. بر اساس آمارهای جهانی از هر ۱۰۰۰ نوزاد زنده یک نوزاد در هنگام تولد دارای نقص شنوایی عمیق تا شدید می‌باشد (۱) این آمار در مطالعات اخیر به یک در ۶۵۰ نوزاد تغییر

بصورت هموزیگوت دارای جهش delG ۳۵ بودند، کنار گذاشته شدند. در بقیه مبتلایان (۸۵ بیمار) و نیز تعدادی از اعضاء خانواده آنها، ژن کانکسین ۲۶ با استفاده از تکنیک SSCP/HA مورد بررسی قرار گرفت. خونگیری از بیماران بعد از اخذ رضایت کنی از مبتلایان و یا والدین آنها به عمل آمد. خون با مقداری ماده ضد انعقاد (EDTA) مخلوط شده و نمونه‌ها در دمای منفی ۲۰ درجه سانتی گراد نگهداری شد. برای استخراج DNA ژنومی از بافت خون از روش اصلاح شده فتل - کلروفرم مطابق متند که قبل از توضیح داده شده است (۹) استفاده گردید. اگرچون دوم ژن کانکسین ۲۶ با استفاده از سه جفت پرایمر همپوشان (F,3R1؛ F,15R1۰ و F,5R۶) (۱۰) با روش PCR (واکنش زنجیره‌ای پلیمراز) تکثیر یافت. بهینه‌سازی شرایط PCR مطابق روش استفاده شده در بررسی قبلی صورت گرفت (۸). محصولات PCR بر روی ژل آکارز ۱/۵ درصد الکتروفورز گردید. ژل آکارز با محلول اتیدیوم بروماید رنگ‌آمیزی شده و باندهای حاصل از محصولات PCR زیر اشعه موارع‌بینفس مشاهده گردید.

تکنیک SSCP/HA پس از عملکرد بهینه PCR و عدم وجود باند غیراختصاصی، محصول PCR با استفاده از تکنیک SSCP/HD مورد بررسی قرار گرفت. محصول PCR نمونه مورد نظر با بافر NaOH، برموفنل بلو٪۲۵ (فرمایمید٪۹۵، ۱۰۰ میلی مولار) و زایلن سیانول٪۳۵) با نسبت ۲:۱ مخلوط شده بمدت ۱۰ دقیقه در دمای ۹۵ درجه سانتی‌گراد و سپس بمدت ۱۰ دقیقه در دمای ۹۰ درجه سانتی‌گراد قرار گرفته و بلا فاصله روی ژل SSCP با غلظت آکریلامید ۱۰ درصد، با ولتاژ ۸۵ به مدت ۱۴ ساعت الکتروفورز گردید. ژل SSCP با روش نیترات نقره رنگ‌آمیزی شده و الگوی باندهای SSCP بدست آمده برای هر بیمار با الگوی باندهای SSCP فرد سالم (که از همین جامعه انتخاب شده بودند) مقایسه و تفسیر شد. در مواردی که بیمار حالت هموزیگوت را برای یک تغییر در الگوی SSCP نشان می‌داد جهت اینکه تغییر موجود خود را به صورت هتروزیگوت نشان دهد، آنالیز هترودوپلکس مورد استفاده قرار می‌گرفت.

یافته‌ها

در این مطالعه، ژن کانکسین ۲۶ در ۱۷۰ کروموزوم (فرد ناشنوا) و تعدادی از اعضاء خانواده آنها جهت بررسی‌های تکمیلی، با تکنیک SSCP مورد بررسی قرار گرفت. ۵۷ فرد (۷۶ درصد) حاصل ازدواج فامیلی بوده و بقیه ناشنوايان دارای والدین با ازدواج غیرخویشاوند بودند. در صورت مشاهده تفاوت در هر یک از نمونه‌ها، نمونه موردنظر دوباره با محصول PCR جدید بر روی ژل SSCP برسی گردید تا وجود تفاوت به طور قطعی اثبات شود. شکل ۱ حاوی نتایج الکتروفورز محصولات PCR مربوط به تکثیر اگرچون دوم ژن کانکسین ۲۶ با استفاده از سه جفت پرایمر که با یکدیگر همپوشانی داشتند می‌باشد. نتایج الکتروفورز این

در نوع سندرمی، ناشنوایی بهمراه دیگر علائم بالینی در بیش از ۴۰ سندرم مختلف گزارش شده است. ناشنوایی غیرسندرمی با الگوی وراثتی اتوزوم مغلوب (Autosomal Recessive Non- (Syndromic Hearing Loss ARNSHL غالباً ۲۰ درصد)، وابسته به جنس (ادرصد) و میتوکندریایی (کمتر از یک درصد) در خانواده‌ای مبتلا گزارش شده است (۱، ۳). براین اساس ناشنوایی غیرسندرمی با الگوی وراثتی اتوزوم مغلوب شایع‌ترین نوع ناشنوایی است. تاکنون بیش از ۸۵ ژن کوکس ژنی که می‌تواند باعث اختلال شناختی غیرسندرمی با الگوهای وراثتی مختلف شوند شناسایی گردیده است (۳). یکی از این لوکوس‌ها، DFNB1 (Deafness B1) است که در برگیرنده ژن کانکسین ۲۶ است. جهش در این ژن که الگوی وراثتی اتوزوم مغلوب نشان می‌دهد، به تنها یکی مسئول ۵۰ درصد ناشنوایی‌های غیرسندرمی مغلوب در جمعیت اروپایی و سفیدبستان آمریکایی است. تاکنون بیش از ۹۰ جهش متفاوت در ژن کانکسین ۲۶ گزارش شده است (۳). پروتئین کانکسین ۲۶ که محصول این ژن می‌باشد، باعث ایجاد اتصالات باز بین سلولی (Gap Junction B] GJB) بوده و در انتقال یون‌های پتاسیم و برقراری هموستازی یونی در گوش داخلی، جهت تبدیل پالس‌های مکانیکی صوت به پیام‌های عصبی عملکرد مهمی را بعده دارد. جایگاه کروموزومی ژن کانکسین ۲۶ برروی بازوی بلند کروموزم ۱۳ است. طول این ژن ۵/۵ کیلو چفت باز بوده و دارای دو اگرچون و یک ایترون است که اگرچون دوم آن که ۶۸۱ جفت باز طول دارد به تنها یکی که کننده پروتئین کانکسین ۲۶ می‌باشد و اگرچون اول آن غیرکننده است (۴). جهش ۳۵ delG که منجر به ایجاد کدون خاتمه زودرس در موقعیت اسید آمینه شماره ۱۳ می‌شود، جهش ۱۶۷ delT و جهش ۲۳۵ delC جزو جهش‌های بسیار شایع گزارش شده در داخل اقوام و جمیعت‌های مختلف است (۵، ۶). با توجه به جهش‌های متعدد گزارش شده در این ژن و نیز وفور نسیی جایگاه DFNB1 به عنوان مسئول ناشنوایی در مجموع گزارشات، اهمیت زیاد بررسی تغییرات این ژن در بروز ناشنوایی مشخص می‌گردد. با توجه به اینکه در منطقه آذربایجان شرقی بررسی کامل ژن کانکسین ۲۶ با استفاده از تکنیک قابل اعتماد و اقتصادی SSCP/HA گزارش نشده است، هدف این مطالعه بررسی کلیه تغییرات و جهش‌های ژن مذکور در مبتلایان به ناشنوایی در منطقه مورد مطالعه با استفاده از تکنیک SSCP/HA می‌باشد.

مواد و روش‌ها

از میان افراد مبتلا به ناشنوایی ارجاع داده شده به کلینیک رژنیک پزشکی تبریز، پس از انجام معاینه بالینی توسط پزشک متخصص، انجام آزمایشات شناختی سنجی، تکمیل پرسشنامه و رسم شجره نامه، از بین ۱۰۰ فرد مبتلا به ناشنوایی با الگوی وراثتی اتوزوم مغلوب از ۱۰۰ خانواده غیرخویشاوند از منطقه آذربایجان شرقی، انتخاب و از بین این افراد، افرادیکه در بررسی قبلی (۸)

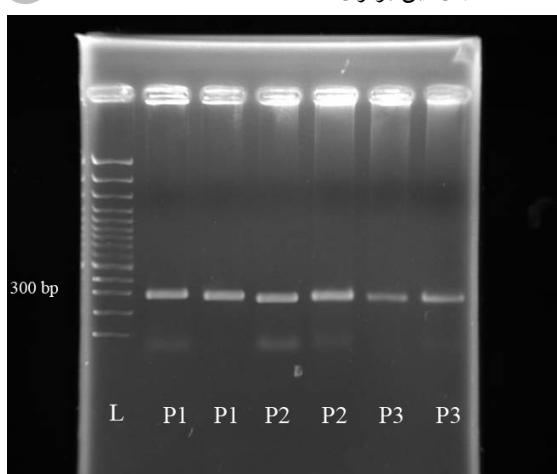
می باشد که تکنیک های ذکر شده تنها قادر به شناسایی جهش های شناخته شده بوده و شناسایی جهش های جدید و ناشناخته با آنها مقدور نمی باشد. در داده های اخیر شیوع نقص شناوی اکتسابی در مقایسه با نقص شناوی رثتیکی کمتر شده و یک رشد نسبی در جمعیت کودکانی که دارای اختلالات شناوی رثتیکی هستند، مشاهده می شود(۱۰). لازم به ذکر است که فراوانی ناشناوی های رثتیکی در کشورهای آسیایی از جمله ایران به علت بالا بودن میزان ازدواج های فامیلی، بیشتر از کشورهای اروپایی و آمریکایی بوده و از طرف دیگر در کشورهای اروپایی و امریکایی به دلیل کاهش عوامل محیطی ناشناوی، ناشناوی اکتسابی کاهش یافته است. اطلاعات بدست آمده از آزمایشات رثتیکی می تواند نقش مهمی در تصمیم گیری های اساسی از جمله تصمیم گیری در روش درمان نظیر استفاده از سمعک یا کاشت حلزون و مشاوره رثتیکی قبل از ازدواج و قبل از بارداری (و همچنین در دوران بارداری) داشته باشد. بررسی نتایج مطالعات در جمعیت های متعدد درصد های مختلفی از ارتباط ژن کانکسین ۲۶ با ایجاد ناشناوی را نشان داده است. در یک مطالعه در کشور ترکیه ارتباط بین ژن کانکسین ۲۶ و ناشناوی غیرستدرومی با الگوی توارثی اتوزوم مغلوب در ۲۱/۴ درصد موارد (در ۱۴ خانواده) گزارش شده است(۴).

در مطالعه دیگری از همین کشور که بر روی ۶۰ خانواده مبتلا صورت گرفته، در ۳۱/۷ درصد موارد جهش در ژن کانکسین ۲۶ گزارش شده است(۱۱). در مطالعات گزارش شده از کشور ما ارتباط ناشناوی با ژن کانکسین ۲۶ در یک بررسی ۱۱ درصد(۱۲)، و در بررسی دیگر ۱۶/۷ درصد(۱۳) گزارش شده است. بر اساس گزارشات در اقوام گوناگون جهش های مختلفی از این ژن شیوع دارد که دلالت بر وجود اثر بنیان گذار (Founder Effect) در مورد این ژن دارد(۳). فرکانس آلل delG ۳۵ در جمعیت ترکیه بین ۵-۵ درصد گزارش شده است(۱۴،۱۵). در بررسی های اخیر که ما انجام دادیم، فرکانس این جهش در جمعیت آذربایجان ۱۸ درصد برآورده است(۸).

محصولات PCR بر روی ژل SSCP و تعدادی از انواع الگوهای SSCP متفاوت مشاهده شده، در شکل ۲ نشان داده شده است که مربوط به الگوهای متفاوت SSCP از محصولات پرایمر اول و دوم و سوم می باشد. در مجموع در ۶۲ کروموزم (٪۳۶) درصد) بیماران با ناشناوی غیرستدرومی با الگوی توارثی اتوزوم مغلوب، در الگوی باندهای SSCP/HA ژن کانکسین ۲۶ در مقایسه با افراد سالم تغییر مشاهده شد. بیشترین تنوع الگوی SSCP در قطعه اول ژن که با جفت پرایمر F,3R1 تکثیر شد، مشاهده گردید (۵۰ درصد). این تغییرات در ۱۴ الگوی متفاوت دسته بندی شدند (شکل ۲). الگوی باندی مشاهده شده در یک فرد ناشناو، متفاوت از الگوی فرد نرمال و همچنین الگوی مخلوط محصول PCR فرد نرمال و ناشناو بود (شکل ۳) و در مجموع تغییر در الگو در یک فرد ناشناو، بصورت هموزیگوت (شکل ۳) بوده و در ۳۰ فرد ناشناوی دیگر (۶۰ کروموزوم) این تفاوت بصورت هتروزیگوت تشخیص داده شد.

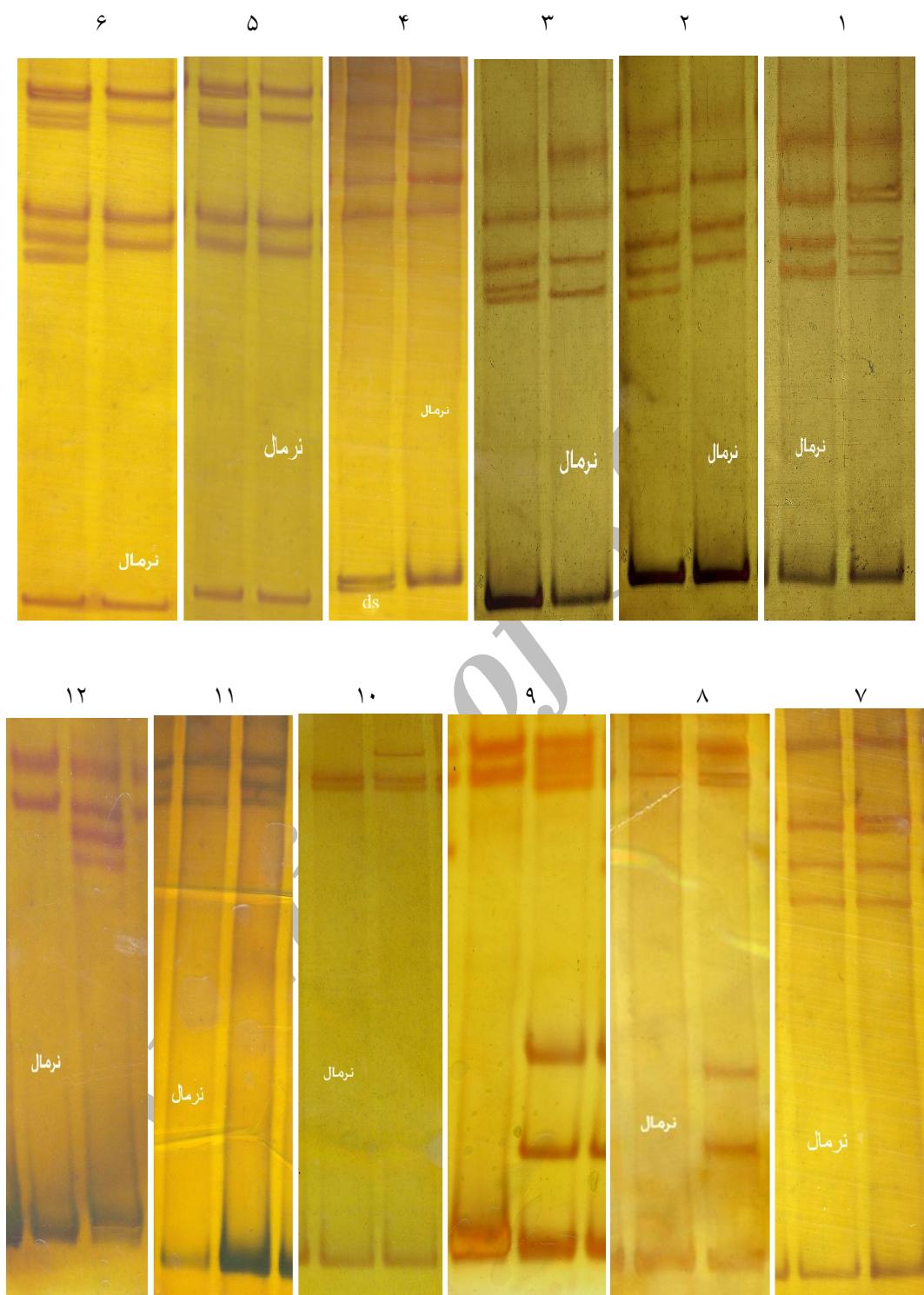
بحث

فراوانی ناشناوی و پراکنش جهش های مختلف آن در قسمت های مختلف جهان متفاوت می باشد. جهش در ژن های متعددی عامل ایجاد ناشناوی می باشد و تاکنون تعداد ۳۹ کروموزم و بیش از ۲۳ ژن در این ارتباط شناخته شده است که درین آنها ژن کانکسین ۲۶ به تنهایی مسئول درصد بالایی از ناشناوی بوده است(۳). در این تحقیق جهت بررسی این ژن از تکنیک SSCP این است که یک استفاده گردید. مزیت استفاده از تکنیک SSCP این است که یک روش حساس، دقیق، اقتصادی و با تخصص یافتنگی بالا بوده و قادر به شناسایی بیش از ۹۰ درصد از جهش ها می باشد. همچنین در این تکنیک نیازی به استفاده از مواد رادیواکتیو وجود نداشته و از بهترین روش ها برای مطالعه اولیه و تشخیص جهش های ناشناخته درون یک جمعیت است. همچنین تکنیک SSCP در مقایسه با تکنیک هایی نظیر ARMS، RFLP، ASO، ARMS در این برتری

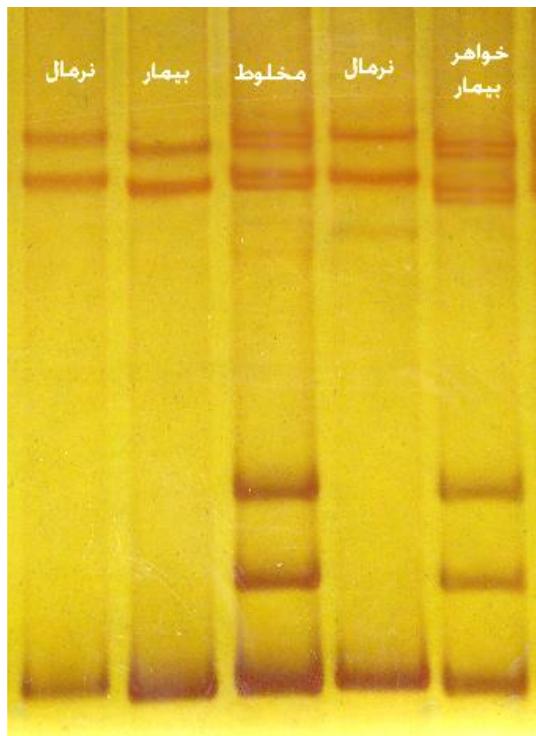

شکل ۱: الکتروفورز محصولات PCR از اگزون دوم ژن کانکسین ۲۶ بر روی ژل آگارز. L مارکر ۱۰۰ جفت باز می باشد. P1، P2 و P3 به ترتیب نشان دهنده محصولات PCR جفت پرایمر اول (F,3R1)، جفت پرایمر دوم (F,15R10) و جفت پرایمر سوم (F,5R6) می باشد.

1. Amplification Refractory Mutation System, ARMS
2. Restriction Fragment Length Polymorphism, RFLP

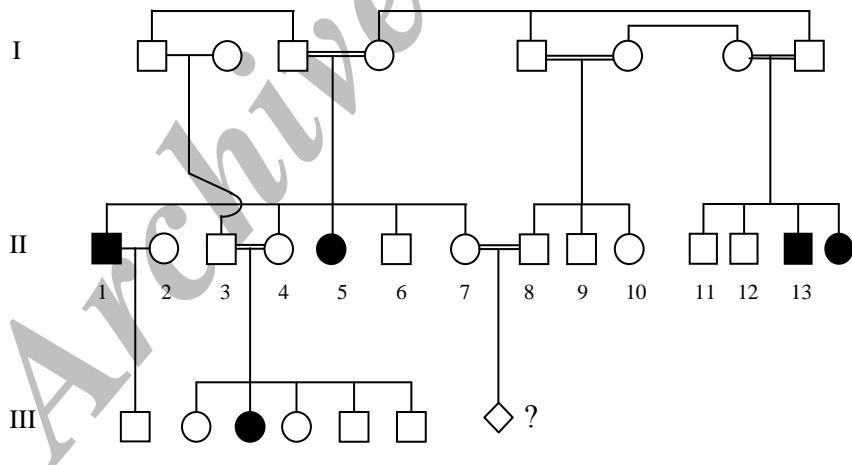

شکل ۲: الگوهای متفاوت بدست آمده از تکنیک SSCP/HA از محصولات PCR ژن کانکسین ۲۶ در افراد نرمال و مبتلا. شماره ۱-۷ روی ژل SSCP مربوط به الگوی F,3R1 با استفاده از جفت پرایمر اول SSCP PCR مربوط به الگوی F,8R9 با استفاده از جفت پرایمر دوم PCR با استفاده از جفت پرایمر سوم F,6R5 می‌باشد. الگوی ۱۰ تا ۱۲ مربوط به الگوی F,15R1 با استفاده از جفت پرایمر اول PCR می‌باشد.

شکل ۳: الگوی SSCP بدست آمده از فرد هموژیگوت به جهش در زن کاتکسین ۲۶.

الگوی شماره ۱۳ و ۱۴ روی ژل SSCP مربوط به الکتروفورز محصولات PCR با استفاده از جفت پرایمر F,15R¹⁰ یک الگوی هموژیگوت مشاهده شده در یک بیمار و الگوی یکی از اعضاء خانواده او بر روی ژل نشان داده است، ستون ۱ و ۴ الگوی SSCP افراد سالم بروی این ژل است. ستون دوم الگوی SSCP فرد بیمار، ستون سوم الگوی SSCP مربوط به مخلوط محصول PCR فرد بیمار با سالم (به منظور تشخیص الگوی هموژیگوت در بیمار)، ستون پنجم الگوی SSCP خواهر سالم فرد ناشنوای الگوی ۹ می باشد. الگوی SSCP بیمار با افراد نرمال، و همچنین با الگوی مخلوط متفاوت است که نشانده هموژیگوت بودن جهش است.

شکل ۴: شجره نامه مربوط به خانوادهای با ازدواج های فامیلی متعدد افراد ۱,۵,۱۳,۱۴ و ۱۱,۱۲,۱۳ ناشنوای هستند. افراد ۷ و ۸ (افراد باردار بوده) جهت مشاوره ژنتیکی مراجعه نمودند الگوی شماره ۵ در شکل ۲، الگوی SSCP مشاهده شده در افراد ۵, ۱۱, ۱۲, ۱۳, ۱۴ و ۱۵ ناشنوای بودند. افراد ۷ و ۸ (افراد باردار بوده) جهت مشاوره ژنتیکی مراجعه نمودند الگوی شماره ۵ در شکل ۲، الگوی SSCP مشاهده شده در افراد ۵, ۱۱, ۱۲, ۱۳, ۱۴ و ۱۵ ناشنوای بودند.

جدول ۱: نتایج کلی بدست آمده از بررسی ناشنوایان با استفاده از تکنیک SSCP

تعداد بیماران	درصد ازدواج فامیلی	درصد کل بیمارانی که در آنها آنها شیفت دیده شده است	درصد بیماران حاصل ازدواج فامیلی که در آنها شیفت دیده شده است	تعداد الگوهای مشاهده شده	تعداد الگوهای هتروژیگوت
۸۵	٪ ۶۷ (۵۷ بیمار)	٪ ۳۱ (۳۱ بیمار)	٪ ۵۴	۱۴	۱۳

فرد (۶۷ درصد) محصول ازدواج فامیلی بودند با این وجود برخلاف انتظار، فرکانس جهش‌های هموزیگوت بسیار پائین (۰/۰۳) بود که این خود می‌تواند دلیل دیگری بر تعدد و تنوع جهش‌های ژن کانکسین ۲۶ در این منطقه باشد. بررسی‌های بیشتر از تغییرات احتمالی سایر ژن‌های درگیر در ایجاد ناشنوایی در بیماران منطقه آذربایجان‌شرقی حائز اهمیت می‌باشد.

نتیجه گیری

الگوی متفاوت باندی SSCP برای اگزون ۲ ژن کانکسین ۲۶ در مقایسه با افراد نرمال در ۳۷٪ از کروموزوم‌های مورد بررسی از خانواده‌های مبتلا از آذربایجان‌شرقی مشاهده شد که ضرورت بررسی این ژن را در قدم اول برای الگوهای مشخص شده نشان می‌دهد.

تقدیر و تشکر

نویسنده‌گان این مقاله از خانواده‌های مبتلا که کمال همکاری را در این مطالعه داشتند، همچنین از سرکار خانم ابراهیمی برای خوشنگیری از مبتلایان سپاسگزار می‌باشند. این پروژه توسط معاونت محترم پژوهشی دانشگاه تبریز حمایت مالی شده است.

References

- Prasad S, Cucci RA, Green GE, Smith RJH. Genetic testing for hereditary hearing loss: Connexin 26 (GJB2) allele variants and two novel deafness-causing mutations (R32C and 645-648delTAGA). *Human Mutation* 2000; **16**: 502-508.
- Snoeckx RL, Huygen PLM, Feldmann D, Marlin S, Denoyelle F, Waligora J, et al. GJB2 mutations and degree of hearing loss: a multicenter study. *Am J Hum Genet* 2005; **77**: 945-957.
- Petersen MB, Willems PJ. Non-syndromic, autosomal-recessive deafness. *Clin Genet* 2006; **69**: 371-392.
- Bayazit YA, Cable BB, Cataloluk O, Kara C, Chamberlin P, Smith RJ, et al. GJB2 gene mutations causing familial hereditary deafness in Turkey. *Int J Pediatr Otorhinolaryngol* 2003; **67**: 1331-1335.
- Morell RJ, Kim HJ, Hood LJ, Goforth L, Friderici K, Fisher R, et al. Mutations in the connexin 26 gene (GJB2) among Ashkenazi Jews with nonsyndromic recessive deafness. *N Engl J Med* 1998; **339**: 1500-1505.
- Fuse Y, Doi K, Hasegawa T, Sugii A, Hibino H, Kubo T. Three novel connexin26 gene mutations in autosomal recessive non-syndromic deafness. *NeuroReport* 1999; **10**: 1853-1857.
- Brobby GW, Muller-Myhsok B, Horstmann RD. Connexin 26 R143W mutation associated with recessive nonsyndromic sensorineural deafness in Africa. *N Engl J Med* 1998; **338**: 548-550.
- Esmaeili M, Bonyadi M, Nejadkazem M. Common mutation analysis of GJB2 and GJB6 genes in affected families with autosomal recessive non-syndromic hearing loss from Iran: simultaneous detection of two common mutations (35delG/del(GJB6-D13S1830)) in the DFNB1-related deafness. *Int J Pediatr Otorhinolaryngol* 2007; **71**: 869-73.
- Miller SA, Dykes DD, Polesky HF. A simple salting out procedure for extraction DNA from human nucleated cells. *Nucleic Acids Research* 1998; **16**: 1215.
- Kenneth M, Grundfast Spirasky NB, Chuong MS. Genetic and molecular biology of deafness, *Syndromic and other congenital anomalies of the head and neck*, 2000; 336.
- Uyguner O, Emiroglu M, Uzumcu A, Hafiz G, Ghanbari A, Baserer N, et al. Frequencies of gap- and tight-junction mutations in Turkish families with autosomal-recessive non-syndromic hearing loss. *Clin Genet*. 2003; **64**: 65-69.
- Najmabadi H, Cucci RA, Sahebjam S, Kouchakian N, Farhadi M, Kahrizi K, et al. GJB2 mutations in Iranians with autosomal recessive non-syndromic sensorineural hearing loss. *Hum Mutat* 2002; **19**: 572.
- Najmabadi H, Nishimura C, Kahrizi K, Riazalhosseini Y, Malekpour M, Daneshi A, et al. GJB2 mutations-passage through Iran. *A J Med Genet* 2005; **133**: 132-137.
- Baris I, Kilinc MO, Tolun A. Frequency of the 35delG mutation in the connexin 26 gene in Turkish hearing-impaired patients. *Clin Genet* 2001; **60**: 452-455.
- Tekin M, Duman T, Bogoclu G, Incesulu A, Comak E, Ilhan I, et al. Spectrum of GJB2 mutations in Turkey comprises both Caucasian and Oriental variants: Roles of parental consanguinity and assortative mating. *Hum Mutat* 2003; **21**: 552-553.

جمعیت ایران از اقوام مختلفی تشکیل شده است، در گزارش نجم آبادی و همکاران (۲۰۰۵) به یک گردایان از شمال‌غرب به جنوب‌شرق ایران، در میزان ارتباط بین جهش در ژن GJB2 و ناشنوایی اشاره شده است بطوریکه کمترین فراوانی مشاهده در جنوب و جنوب‌شرقی، و بیشترین میزان در منطقه شمال و شمال-غرب کشور بوده است که نشان‌دهنده لزوم انجام بررسی‌های بیشتر بر روی این ژن در منطقه شمال‌غرب و بویژه آذربایجان می‌باشد. در این پژوهش با کنار گذاشتن بیمارانی که در فاز اول بررسی نسبت به جهش ۳۵ delG هموزیگوت شناختی داشده بودند، در بقیه بیماران ناشنوایی غیرستدرمی با الگوی توارثی مغلوب در منطقه آذربایجان در ۳۶ درصد موارد در الگوی باندهای ژل SSCP در مقایسه با الگوی باندی افراد سالم در اگزون دوم ژن کانکسین ۲۶ تغییر مشاهده شد که قابل طبقه‌بندی در ۱۴ الگوی مختلف بود. نیمی از این الگوهای مشاهده شده در یک سوم ابتدایی اگزون که با جفت پرایمر F,3R1 تکثیر شد، مشاهده گردید. قطعه دوم و سوم به ترتیب کمترین تفاوت الگوی را نشان داده‌اند. تعدد الگوهای مشاهده شده می‌تواند نشان‌دهنده وجود انواع جهش‌های ایجاد‌کننده ناشنوایی باشد و مستلزم تعیین توالی جهت شناسایی این جهش‌ها است. از ناشنوایان بررسی شده، ۵۷